

Sygn. akt VIII RC 270/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 8 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Minkowska

Protokolant: stażysta Kinga Świst

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej M. D.

przeciwko J. D.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa rentę alimentacyjną zasądzoną od pozwanego J. D. wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 1 lipca 2014 r., sygn. akt XRC 625/14 na rzecz powódki małoletniej M. D. z kwoty po 700 złotych miesięcznie do kwoty po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 1 lipca 2015 roku, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego J. D. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie) tytułem kosztów postępowania;

IV. koszty postępowania, w tym zastępstwa prawnego stron znoszą się wzajemnie;

V. wyrokowi w punkcie I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt. VIII RC 270/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu w dniu 2 czerwca 2015 r., małoletnia powódka M. D., reprezentowana przez matkę A. R., zwróciła się

o podwyższenie alimentów zasądzonych na jej rzecz od pozwanego J. D. wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 1 lipca 2014 r., wydanym

w postępowaniu o sygn. akt X RC 625/14, z kwoty po 700 złotych miesięcznie do kwoty

po 1000 zł miesięcznie, do dnia 12 każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi

w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 1 lipca 2015 r.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż po wydaniu wyroku przez Sąd Okręgowy nastąpiła istotna zmiana okoliczności skutkująca tym, że potrzeby małoletniej powódki wzrosły, bowiem od września 2014 r. uczęszcza ona do szkoły podstawowej i koniecznym stał się zakup podręczników i zeszytów ćwiczeń. Ponadto wzrosły jej potrzeby także w zakresie zakupu odzieży i żywności. Wskazała również na powstałe kłopoty zdrowotne małoletniej powódki związane w szczególności ze stwierdzeniem odstających łopatek i koślawości stóp.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, iż strona powodowa nie wykazała istotnej zmiany swojej sytuacji materialno – bytowej, bowiem już w czasie orzekania

o wysokości alimentów w sprawie rozwodowej małoletnia uczęszczała do szkoły podstawowej w związku z czym Sąd wziął tę okoliczność pod uwagę. Pozwany wyraził stanowisko, iż przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki bezzasadnie w skład kosztów utrzymania dziecka zalicza połowę kosztów utrzymania lokalu, w którym małoletnia zamieszkuje. Kolejno wskazał, iż zawyżone zostały przez matkę także koszty zakupu żywności dla dziecka (450 – 500 zł miesięcznie). Pozwany oświadczył, że spłaca raty zaciągniętych pożyczek, po opłaceniu których uzyskuje dochód na poziomie 2000 złotych, z czego 700 złotych przekazuje na utrzymanie córki, a dodatkowo pokrywa koszty jej utrzymania w czasie, gdy ta przebywa pod jego opieką.

Na rozprawie w dniu 15 października 2015 r. A. R. oświadczyła, że podtrzymuje żądania pozwu. Pełnomocnik pozwanego wniósł natomiast o oddalenie żądania w całości.

Pismem z dnia 7 grudnia 2015 r. strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, zmodyfikowała żądanie pozwu

i wniosła o podwyższenie alimentów należnych od pozwanego z kwoty po 700 zł miesięcznie do kwoty po 1790 zł miesięcznie – z uwagi na możliwości zarobkowe pozwanego. Dodatkowo zwróciła się o udzielenie zabezpieczenia w sprawie poprzez podwyższenie – na czas trwania niniejszego postępowania – alimentów z kwoty po 700 zł miesięcznie do kwoty po 1250 zł miesięcznie. W uzasadnieniu wniosku

o udzielenie zabezpieczenia wskazano, że dotychczasowa kwota alimentów nie wystarcza na pokrycie wszystkich niezbędnych potrzeb powódki.

Na rozprawie w dniu 7 grudnia 2015 r. pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika zawodowego w osobie adwokata, wniósł o oddalenie wniosku w całości.

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2015 r. Sąd udzielił zabezpieczenia w sprawie w ten sposób, że zobowiązał pozwanego J. D. do zapłaty tytułem alimentów

na rzecz małoletniej M. D. kwoty po 800 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 7 grudnia 2015 r. płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia płatności którejkolwiek z rat do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

Pismem z dnia 30 grudnia 2015 r. małoletnia powódka, reprezentowana przez pełnomocnika zawodowego w osobie adwokata, zaskarżyła postanowienie z dnia

7 grudnia 2015 r. w punkcie II i wniosła o zabezpieczenie alimentów w całości.

W odpowiedzi na zażalenie pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie zażalenia

wskazując, że rozpoczęcie edukacji w szkole podstawowej przez małoletnią powódkę nie wpłynęło na wzrost kosztów jej utrzymania – między innymi dlatego, że Sąd Okręgowy zasądzając alimenty miał na uwadze rozpoczęcie edukacji, a nadto z uwagi

na fakt, że podręczniki bezpłatnie wypożycza szkoła; resztę szkolnych wydatków natomiast realizuje zasądzona już kwota 700 złotych.

Postanowieniem z dnia 10 marca 2016 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie na skutek zażalenia małoletniej powódki M. D. zmienił punkt I postanowienia w ten sposób, że tytułem zabezpieczenia zasądził od pozwanego kwotę po 200 złotych miesięcznie obok kwoty alimentów 700 złotych ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 1 lipca 2014, poczynając od dnia 7 grudnia 2015 r. płatną z góry do dnia 10-ego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia.

W uzasadnieniu tak sformułowanego uzasadnienia Sąd Okręgowy wskazał, że stałe, usprawiedliwione wydatki na małoletnią powódkę wynoszą około 1600 złotych miesięcznie; średnie dochody pozwanego wynoszą natomiast około

2600 złotych miesięcznie. Wobec osobistej opieki sprawowanej przez matkę powódki nad małoletnią, Sąd obciążył pozwanego zabezpieczoną kwotą w stopniu nieco większym niż koszt ponoszony przez matkę powódki – to jest o 100 złotych więcej.

Na rozprawie w dniu 24 listopada 2016 r. pełnomocnik powódki podtrzymał żądanie podwyższenia alimentów z kwoty 700 złotych do kwoty 1790 złotych miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia M. D., urodzona (...) w P., jest dzieckiem A. R. i J. D..

Dowód:

- odpis skrócony aktu urodzenia, w aktach sprawy X RC 625/14, k. 8.

Wyrokiem z dnia 1 lipca 2014 r., wydanym w postępowaniu o sygn. akt X RC 625/14, Sąd Okręgowy w Szczecinie rozwiązał przez rozwód związek małżeński A. D. i J. D.; wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią M. D. powierzył obojgu rodzicom, ustalając miejsce pobytu małoletniej przy matce; obowiązkiem ponoszenia kosztów utrzymania małoletniej Sąd obciążył oboje rodziców

i z tego tytułu zasądził od pozwanego J. D. na rzecz małoletniej powódki alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie, począwszy od uprawomocnienia się wyroku.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 1 lipca 2014 r., w aktach sprawy X RC 625/14, k. 160 – 162.

W wyroku rozwodowym Sąd ustalił kontakty małoletniej powódki z ojcem w ten sposób, że M. D. przebywa pod opieką ojca: w każdy parzysty weekend miesiąca od piątku od godz. 17:00 do niedzieli do godz. 17:00; w każdym tygodniu nieparzystym we wtorek i czwartek od godz. 17:00 do godz. 19:00. Ponadto Sąd ustalił kontakty ww.

w okresie (...) Bożego Narodzenia i Ś. Wielkanocnych oraz w okresie ferii zimowych – w drugi tydzień ferii poniedziałku od godz. 10:00 do niedzieli do godz. 17:00, a w okresie wakacji letnich naprzemiennie przez cały miesiąc lipiec lub sierpień; w dniu urodzin dziecka od godz. 15:00 do godz. 19:00 oraz w Dniu Dziecka od godz. 16:00 do godz. 19:00.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 1 lipca 2014 r., w aktach sprawy X RC 625/14, k. 160 – 162.

W chwili orzekania o wysokości alimentów w sprawie o sygn. akt X RC 625/14 J. D. zatrudniony był na stanowisku młodszego specjalisty w (...) Sp. z o.o. za wynagrodzeniem 3.468,58 zł brutto miesięcznie. Przysługiwała mu ponadto premia roczna. Pozwany był ogólnie zdrowy, cierpiał jedynie z powodu celiakii i pozostawał na diecie bezglutenowej. W skład kosztów utrzymania pozwanego wchodziły m.in.: opłata za czynsz oraz garaż – łącznie 500 zł miesięcznie; opłata za media (prąd, telewizja, telefon, Internet) – łącznie 275 zł miesięcznie; opłata za bilet miesięczny – 70 zł; koszt zakupu ubrań oraz prasy – 50 zł miesięcznie. Średniomiesięcznie uzyskiwał wynagrodzenie w wysokości 2481,90 zł netto.

Dowód:

- przesłuchanie J. D., w aktach sprawy X RC 625/14, k. 138 – 139,

- umowa o pracę, w aktach sprawy X RC 625/14, k. 33, 135,
- rozliczenie składników wynagrodzenia, w aktach sprawy X RC 625/14, k. 33 – 35,
- ekspertyza histopatologiczna, w aktach sprawy X RC 625/14, k. 36,
- faktura vat, w aktach sprawy X RC 625/14, k. 39 – 42,
- wywiad kuratora sądowego, w akta sprawy X RC 625/14, k. 119 – 122.

A. D. (obecnie R.) była zatrudniona w Biurze (...) na stanowisku starszego asystenta za wynagrodzeniem 2888,28 zł netto miesięcznie; spłacała pożyczkę zaciągniętą u pracodawcy na kwotę 4800 zł, miesięczna rata pożyczki wynosiła 200 zł.

Dowód:

- przesłuchanie A. D. (obecnie R.) w aktach sprawy X RC 625/14, k. 137 – 138,
- zaświadczenie o zatrudnieniu, w aktach sprawy X RC 625/14, k. 98,
- umowa pożyczki, w aktach sprawy X RC 625/14, k. 102.

Małoletnia M. D. miała ukończone 6 lat, była dzieckiem ogólnie zdrowym, uczęszczała do zerówki. W trakcie trwania sprawy rozwodowej rodzice małoletniej koszt utrzymania dziecka ocenili na kwotę około 1200 zł miesięcznie.

Dowód:

- przesłuchanie A. R. w aktach sprawy X RC 625/14, k. 137 – 138,
- przesłuchanie J. D., w aktach sprawy X RC 625/14, k. 138 – 139.

Obecnie A. R. zatrudniona jest w Biurze (...) za wynagrodzeniem 2480 zł netto miesięcznie, prowadzi ponadto działalność gospodarczą w zakresie architektury. W 2014 r. uzyskała dochód w łącznej wysokości 46.540,15 zł. W 2015 roku uzyskała natomiast dochód w wysokości 59.064,27 zł.

Dowód:

- przesłuchanie A. R., k. 103 – 104,
- zaświadczenie, k. 34, k. 310,
- kartoteka pracownika, k. 311 – 314,
- zeznanie podatkowe, k. 154 – 156,
- zeznanie podatkowe, k. 303 – 306,
- komputerowa księga przychodów i rozchodów, k. 307 – 309,
- informacja (...), k. 91.

Przedstawicielka małoletniej powódki zamieszkuje wraz z nią w lokalu o pow. 72,45 m², położonym w S., na zakup którego zaciągnęła kredyt. Opłaty za czynsz, użytkowanie mediów w mieszkaniu oraz opłata za usługi w zakresie zarządu nieruchomością wspólną wynoszą miesięcznie: 712,91 złotych za utrzymanie lokalu mieszkalnego (356 złotych przypadające na małoletnią powódkę), 34 złote za gaz,

85 złotych za energię elektryczną, opłata za telewizję i internet – 58 złotych; dając kwotę łącznie 533 złote kosztów utrzymania mieszkania przypadających na małoletnią powódkę. Ponadto, A. R. opłaca średniomiesięczne wydatki na basen w kwocie 63 złote, wydatki na leczenie ocenione na średnią kwotę 115 złotych miesięcznie, wydatki edukacyjne w kwocie około 68 złotych, wydatki związane z zakupem podręczników do nauki języka obcego w wysokości około 11 złotych miesięcznie, ponadto opłaca również pozostałe wydatki na szkołę w wysokości około 110 złotych miesięcznie oraz wydatki związane z zakupem odzieży, środków czystości i rozrywką w wysokości 250 złotych miesięcznie. Usprawiedliwiony miesięczny koszt utrzymania małoletniej powódki opiewa zatem na kwotę około 1600 złotych miesięcznie.

Dowód:

- przesłuchanie A. R., k. 103 – 104,
- rachunki , k. 19, 22 – 23, 25 – 33, k. 47, 146
- umowa o naukę, k. 24,
- zawiadomienie , k. 35,
- rachunki , k. 36 – 42, 44 – 45,
- umowa o świadczenie usług, k. 43.

Pozwany w latach 2008 – 2013 pracował jako marynarz. Od 2009 zatrudniony jest w (...) Sp. z o.o. na stanowisku młodszego specjalisty za wynagrodzeniem 3618,49 zł brutto miesięcznie, uzyskując dochód netto w wysokości około 2481,90 złotych; ponadto otrzymuje dodatek za pracę w warunkach szkodliwych w kwocie 150 – 200 zł miesięcznie, otrzymał także jednorazową premię w wysokości 1000 zł. Pracodawca pozwanego przewiduje również premie świąteczne w wysokości 500 zł oraz jednorazowo świadczenie „wczasy pod gruszą” w kwocie 2000 zł, nadto 13-stą pensję. Pozwany spłaca kredyt zaciągnięty w Banku (...) (miesięczna rata kredytu opiewa na kwotę 232,50 zł) oraz pożyczkę zaciągniętą u pracodawcy. W 2015 roku uzyskał dochód w wysokości 54.467,43 złote. J. D., poza małoletnią powódką, nie ma aktualnie innych osób na swoim utrzymaniu – partnerka J. D. jest w ciąży. Pozwany zamieszkuje wraz z nią oraz z jej córką, będącą w wieku powódki. Opłata za czynsz w mieszkaniu wynosi 450 zł miesięcznie; za garaż – 40 zł miesięcznie; opłata za prąd – 25 zł. Tytułem składki ubezpieczenia na życie pozwany uiszcza kwotę 70 zł miesięcznie; za telewizję płaci 60 zł, a za leki na nadciśnienie 30 zł miesięcznie. Partnerka pozwanego osiąga dochód w kwocie ok. 2300 zł miesięcznie, dodatkowo otrzymuje 700 zł z tytułu wynajmu mieszkania.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego J. D., k. 168 – 171,
- podanie , k. 124
- doświadczenie zawodowe, k. 125 – 126,
- zaświadczenie , k. 81,
- porozumienie zmieniające umowę o pracę, k. 158,
- zaświadczenie o zatrudnieniu, k. 163,
- rozliczenie składników wynagrodzenia, k. 82,

- informacje o wynagrodzeniu, k. 329 – 338,
- potwierdzenie dokonania przelewu, k. 83 – 85, 166 – 167,
- umowa o udzieleniu pożyczki, k. 165,
- umowa o udzieleniu kredytu, k. 346 – 349
- zeznanie podatkowe, k. 252 – 255,
- zaświadczenie Urzędu Skarbowego, k. 321,
- zaświadczenie ginekologiczne, k. 341,
- rachunki , k. 350 – 358.

Pozwany cierpi na nadciśnienie, ponadto ma stwierdzone podejrzenie celiakii, przyjmuje lekarstwa, odżywia się unikając określonych produktów glutenowych, poza tym nie odżywia się według specjalnie dobranej diety.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego J. D., k. 168 – 171,
- rachunek za lekarstwa, k. 342,
- wynik badania, k. 343,
- ekspertyza , k. 344.

Małoletnia M. D. ma ukończone 9 lat i jest uczennicą III klasy szkoły podstawowej. U małej powódki jesienią 2014 r. zdiagnozowano odstające łopatki oraz koślawość stóp, wskutek czego otrzymała ona zalecenie uczęszczania regularnie na basen w ramach zajęć nauki pływania oraz na zajęcia korekcyjne wad postawy.

Dowód:

- przesłuchanie matki małej powódki A. R., k. 103 – 104,
- przesłuchanie pozwanego J. D., k. 168 – 171
- historia choroby, k. 9 – 10,
- skierowanie , k. 11,
- zaświadczenia lekarskie, k. 140 – 143,
- faktura , k. 144,
- potwierdzenie przelewu, k. 146.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małej M. D., reprezentowanej przez jej przedstawicielkę ustawową, zasługiwało na uwzględnienie w części.

Żądanie pozwu oparto o przepis art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Poprzez zmianę stosunków, o których mowa w ww. przepisie, należy rozumieć każdą zmianę w sferze osobistej i majątkowej, zarówno uprawnionego, jak i zobowiązanego, która wpływa na zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka; jak i możliwości zarobkowe rodzica, a w konsekwencji także na wysokość zobowiązania alimentacyjnego. Wskazuje się przy tym, że sama różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej uzasadnia przyjęcie, że nastąpił wzrost potrzeb dziecka wynikający m.in. z rozpoczęcia przez nie edukacji szkolnej, socjalizacji rówieśniczej, czy większych potrzeb w zakresie wyżywienia, zakupu odzieży itp. Powyższe z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków związanych z zaspokajaniem tych potrzeb przez rodziców dziecka (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64, niepubl.).

Żądanie zmiany wysokości alimentów powinno wskazywać, jakie okoliczności relewantne z punktu widzenia oceny zakresu obowiązku alimentacyjnego istniały w chwili wydania orzeczenia lub zawierania umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego oraz w jaki sposób uległy one zmianie. Tylko one mogą być przedmiotem dowodzenia w sprawie z art. 138 (Wierciński J., Komentarz do art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, Serwis Informacji Prawnej LEX).

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. natomiast zakres świadczeń alimentacyjnych rodziców względem dzieci każdorazowo wyznaczany jest przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

Należy przy tym stwierdzić, że pojęcie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz pojęcie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego pozostają we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, w szczególności przy ustalaniu wysokości alimentów przez Sąd. Odmienne poglądy pozostawałyby w sprzeczności z zasadą równej stopy życiowej dzieci i rodziców, obowiązującej także w sprawach alimentacyjnych (por. SN z dnia 25 marca 1985 r., sygn. akt III CRN 341/84).

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego to te, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych. Podkreśla się przy tym, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie.

Przy uwzględnieniu powyższego, rolą Sądu w pierwszej kolejności było ustalenie, czy od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, nastąpiła przewidziana art. 138 k.r.o. zmiana stosunków. Sąd doszedł do przekonania, iż zmiana taka miała miejsce.

Małoletnia M. D. na dzień orzekania w przedmiocie alimentów przez Sąd Okręgowy w Szczecinie, a więc na dzień 1 lipca 2014 r., zakończyła naukę w przedszkolu, przygotowywała się do podjęcia nauki szkolnej w klasie „o”. Dopiero od dnia 1 września 2014 r. małoletnia powódka rozpoczęła edukację szkolną w szkole podstawowej, a więc po dniu wydania orzeczenia w przedmiocie alimentów. Sąd nie orzekał wówczas w przedmiocie przyszłych, czy planowanych potrzeb. Wejście małego dziecka w okres edukacji szkolnej zwiększyło w istotny sposób zakres usprawiedliwionych potrzeb małego dziecka, a co za tym idzie – wzrost wydatków na zaspokojenie tych potrzeb – podkreślić należy, że pobyt w klasie „o” także wiąże się ze stosownymi wydatkami, jednak mniejszymi niż faktyczne rozpoczęcie edukacji.

Z samych już zasad doświadczenia życiowego wynika, że rozpoczęcie nauki w szkole podstawowej wiąże się z koniecznością poniesienia szeregu kosztów – takich jak zakup zeszytów, zakup podręczników – jeśli takowych nie wypożycza nieodpłatnie szkoła, zakup przyborów szkolnych, tornistra, odpowiednich ubrań, opłat ubezpieczenia, wpisowego, czy składek członkowskich. Przedstawicielka małoletniej powódki przedstawiła część stosownych dokumentów na dowód poniesienia przedmiotowych kosztów, nadto Sąd dał jej wiarę co do pozostałych kosztów, szacując ich rozmiar, bowiem pozostawały w spójności z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sąd ocenił średniomiesięcznie koszty związane z edukacją szkolną na kwotę około **110 zł**.

Wobec stosownej dokumentacji lekarskiej oraz zeznań przedstawicielki małoletniej powódki Sąd dał jej wiarę również co do stanu zdrowia M. D. – wobec stwierdzenia u niej koślawości stóp, nadto odstających łopatek, powstała potrzeba rehabilitacji małoletniej nie uwzględniona na dzień orzekania w przedmiocie alimentów przez Sąd Okręgowy – potrzeba ta realizowana jest w szczególności poprzez regularne zajęcia pływackie na basenie oraz poprzez zajęcia korekcyjne. W ocenie Sądu pogorszenie stanu zdrowia małoletniej stanowi przesłankę istotnej zmiany stosunków przewidzianą przez treść art. 138 k.r.o. W świetle zgromadzonej dokumentacji medycznej małoletniego dziecka Sąd za usprawiedliwione uznał średniomiesięczne wydatki na basen w kwocie około 63 zł; w pozostałym zakresie Sąd wobec braku stosownego udokumentowania na podstawie doświadczenia życiowego ustalił wysokość wydatków rehabilitacyjnych na wysokość ok. 115 zł – określając kwotę łączną na około **178 zł**. W szczególności należy podkreślić, że Sąd podzieliła rozważania Sądu Okręgowego wyrażone w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia co do nie udowodnienia przez powódkę konieczności leczenia poza NFZ – albowiem odrębna notatka w tym przedmiocie, czy ulotki i cenniki, nie stanowią wiarygodnego dowodu w tym przedmiocie (k. 147), a na dalszym etapie postępowania, tj. po udzieleniu zabezpieczenia, powódka nie przedstawiła innych dowodów w tym przedmiocie.

Małoletnia powódka rozpoczęła naukę języków obcych, ocenianą przez Sąd jako usprawiedliwiony wydatek, a nadto wydatek stosownie udokumentowany w znacznej części przez przedstawicielkę ustawową małoletniej. W ocenie Sądu wydatki edukacyjne z tym związane opiewają na wysokość **79 zł** – na kwotę tę składają się opłaty za zajęcia (68 zł miesięcznie) i zakup podręczników do nauki języka obcego (ok. 11 zł miesięcznie).

Małoletnia powódka zamieszkuje wraz z matką w dwuosobowym gospodarstwie domowym. Koszt czynszu i opłat związanych z lokalem mieszkalnym wynoszą 719 zł miesięcznie – a więc 356 zł przypadająca na małoletnią powódkę – co zostało stosownie udokumentowane i wobec czego Sąd nie powziął wątpliwości. Nadto, małoletnia powódka ponosi również udział związany z opłatą za gaz (34 zł), prąd (85 zł), telewizję i internet (58 zł), co daje łączną kwotę **533 zł** – koszt ten w ocenie Sądu nie jest wygórowany. W szczególności wskazać należy, że koszty związane z utrzymaniem mieszkania w części przypadającej na małoletnią powódkę w świetle zasad doświadczenia życiowego odpowiadają cenom opłat na lokalnym rynku związanych z utrzymaniem i eksploatacją nieruchomości. Nadto, wysokość kosztów związanych z utrzymaniem przedmiotowego lokalu została również w większości stosownie udokumentowana przez stronę powodową, a w pozostałej części Sąd dał wiarę zeznaniom strony powodowej.

Co do pozostałych wydatków – jak wydatki na odzież, środki czystości, rozrywkę – Sąd oparł się na zasadach doświadczenia życiowego i średniomiesięczną wysokość tychże wydatków ocenił na kwotę około **250 zł** (odzież i obuwie – 120 zł, środki czystości, kosmetyki – 50 zł, wydatki na rozrywkę – 80 zł). Nadto, wobec spożywania obiadów w szkole, Sąd ocenił średniomiesięczne wydatki związane z zakupem żywności, w tym dożywianiem w szkole, dla dziewczynki w wieku 9 lat na kwotę około **450 zł** – w ocenie Sądu powódka nie udowodniła ponoszenia kosztów ponad tę kwotę.

Sąd podzielił również w całej rozciągłości rozważania Sądu Okręgowego dotyczące wydatków, które przedstawicielka ustawowa małoletniej określiła jako niezbędne,

a których Sąd nie mógł uznać za usprawiedliwione – wśród nich wymienić należy przede wszystkim wydatki niezgodnione z pozwanym, tj. półkolonie, zakup kota, remont pokoju małoletniej, a także wspomniane już leczenie poza NFZ.

Od czasu orzekania w przedmiocie zasądzonych przez Sąd Okręgowy alimentów sytuacja finansowa matki powódki uległa znacznej poprawie, w związku z czym wraz ze wzrostem poziomu życia matki małoletniej wzrósł także jej poziom życia – a wraz z nim wydatki, m.in. wymienione powyżej. Jednakże nie może to oznaczać, że pozwany bezwarunkowo zobowiązany jest uczestniczyć w tychże wydatkach ponad miarę swoich możliwości finansowych i zarobkowych.

Wobec powyższego, w oparciu o zasady doświadczenia życiowego, a nadto zebrany w sprawie materiał dowodowy – w tym w oparciu o zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej oraz ojca małoletniej powódki – po ich stosownej weryfikacji na podstawie obiektywnych dowodów – Sąd ocenił wysokość średniomiesięcznych wydatków ponoszonych na małoletnią M. D. na kwotę ok. **1600 zł** na miesiąc.

Zakres świadczeń alimentacyjnych rodziców względem dzieci każdorazowo wyznaczany jest przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

Z dokumentów złożonych do akt sprawy, co do których autentyczności Sąd nie powziął wątpliwości, wynika iż J. D. osiąga dochód miesięczny na poziomie 2481,90 zł netto, ponadto otrzymuje dodatek za pracę w warunkach szkodliwych w kwocie 150 – 200 zł miesięcznie; pobiera 13 pensję; w sierpniu otrzymał premię w wysokości 1.000 zł, a pracodawca pozwanego przyznaje pracownikom ponadto premie świąteczne w wysokości 500 zł oraz jednorazowo świadczenie „wczasy pod gruszą” w kwocie 2.000 zł. Sąd pod uwagę wziął jednak fakt, że są to świadczenia o charakterze jednorazowym.

W tym miejscu należy wskazać, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie (por. SN z 16 grudnia 1987 r., sygn. III CZP 91/86).

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego oraz stosownie przezeń przedstawionym dokumentom co do wysokości jego dochodów. W szczególności Sąd wziął pod uwagę także fakt, że pozwany cierpi nawracająco na celiakię oraz problemy z ciśnieniem, stosownie udokumentowane zaświadczeniami lekarskimi w związku z czym ponosi koszty lekarstw – nie są to jednak koszty znacząco uszczuplające jego majątek. Należy nadto wskazać, że wobec zaświadczenia ginekologicznego, partnerka pozwanego jest aktualnie w ciąży. Sam jednak fakt potencjalnego urodzenia się kolejnego dziecka nie pociąga wszelako za sobą automatycznie ustania obowiązku alimentacyjnego w stosunku do pozostałych dzieci (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2002 r., V CKN 1032/00, LEX nr 55514). Sąd wziął nadto pod uwagę okoliczność, iż pozwany obciążony jest zobowiązaniami wobec podmiotów trzecich; jakkolwiek doszedł do przekonania, że okoliczność ta nie może wpływać negatywnie na obowiązek zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych powódki. Pozwany nie udowodnił nadto stosownie w ocenie Sądu, aby jego dochody ulegały znacznym i regularnym ograniczeniom.

W tym miejscu należy wskazać, że oceniane przez stronę powodową możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego na kwotę około 10.000 – 20.000 złotych są w świetle materiału dowodowego nierealne. Pozwany co prawda pracował uprzednio w (...) Żegluga Morska, (...) Sp. z o.o. oraz w Unity (...) jako marynarz (k. 125), jednakże nie osiągał tam dochodów choćby zbliżonych do tych wskazywanych przez stronę powodową, nadto trudno oczekiwać aby powrócił do pracy związanej z dłuższymi pobytami poza domem w sytuacji kiedy jego partnerka jest w ciąży, a na utrzymaniu ma małoletnią córkę, którą regularnie widuje. Nadto, Sąd nie dał wiary twierdzeniom strony powodowej jakoby w zasięgu rzeczywistych możliwości zarobkowych pozwanego pozostawał montaż instalacji

elektrycznych w mieszkaniach na terenie S. z opcją uzyskania dochodu w wysokości od 3000 – 20.000 zł, bowiem twierdzenia te nie znajdują potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym.

Pozwany nie sprawuje stałej opieki nad małoletnią – stałą i osobistą opiekę nad zaledwie 9-letnią małoletnią w przeważającej mierze sprawuje bowiem jej przedstawicielka ustawowa. W związku z tym Sąd uznał za uzasadnione obciążenie pozwanego kwotą nieco większą niż matkę powódki – a więc kwotą 900 złotych w stosunku do 700 złotych przypadających na matkę powódki. W ocenie Sądu – po stosownej weryfikacji dowodów z dokumentów, zeznań stron oraz na podstawie zasad doświadczenia życiowego i zawodowego – kwota ta odpowiada możliwościom zarobkowym pozwanego i nie uszczupli znacząco jego majątku.

W ocenie Sądu strona powodowa nie zdołała udowodnić, iż od czasu ostatniego orzekania o wysokości alimentów nastąpiła tak dalece istotna zmiana stosunków, która uzasadniałaby zasądzenie na rzecz małoletniej alimentów w wysokości 1790 zł.

W szczególności należy wskazać, iż już w czasie orzekania o alimentach w sprawie X RC 625/14 małoletnia była uczennicą klasy „o” i wymagała zakupu niezbędnych przyborów – choć w stopniu mniejszym aniżeli związanym z rozpoczęciem faktycznej edukacji

w klasie 1-wszej. Istotnej zmiany natomiast w zakresie kosztów zakupu odzieży oraz żywności dla małoletniej strona powodowa w żaden nie uprawdopodobniła, bowiem na potwierdzenie powyższego nie przedłożyła żadnych dokumentów, ani nie poparła twierdzeń w tym zakresie żadnymi innymi dowodami. Kwota określona na około 3000 zł wydatkowane comiesięcznie na małoletnią nie znajduje odzwierciedlenia

w faktycznie usprawiedliwionych, określonych wyżej wydatkach – w ocenie Sądu opiekujących na wysokość około 1600 zł. Nawet biorąc pod uwagę zwiększone wydatki w zakresie odbywania przez małoletnią rehabilitacji kwota wskazana przez stronę powodową nie znajduje odzwierciedlenia w faktycznie ponoszonych kosztach – przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej pozwanego oraz przesłance ich usprawiedliwienia.

Biorąc pod uwagę sytuację materialną pozwanego, nadto wiek i potrzeby powódki, orzeczenie przez Sąd alimentów w wysokości po 900 zł miesięcznie na dziecko nie jest wygórowane. Wysokość obowiązku alimentacyjnego odpowiada usprawiedliwionym potrzebom, a przede wszystkim aktualnym możliwościom zarobkowym i dochodowym pozwanego, tym bardziej że obecnie to w zasadzie matka wykonuje osobiście pieczę nad małoletnią córką, która wymaga jeszcze osobistych starań o jej wychowanie

i utrzymanie. Mając to na uwadze, uznać należy, że zasądzona kwota nie będzie dla niego zbyt obciążająca, pomimo że alimenty podwyższone zostały w stosunkowo krótkim odstępie czasu od powstania obowiązku alimentacyjnego.

W konsekwencji powyższych ustaleń Sąd w punkcie I wyroku podwyższył rentę alimentacyjną zasądzoną od pozwanego J. D. na rzecz małoletniej powódki M. D. wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 1 lipca 2014 r., sygn. akt

X RC 625/14, do kwoty po 900 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 1 lipca 2015 r., płatne z góry do dnia 10-ego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia płatności którejkolwiek z rat; w punkcie II oddalił powództwo w pozostałej części.

Strony nie wniosły o przeprowadzenie innych dowodów.

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy na podstawie dowodów przeprowadzonych

w sprawie, a wskazanych i opisanych wyżej, na podstawie art. 138 k.r.o. oraz art. 135 § 1 i 2 k.r.o.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c. strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Z uwagi na to, iż zasądzono alimenty w kwotach po 900 zł miesięcznie (900 zł – 700 zł = 200 zł), to należało uznać, że nieuiszczone koszty sądowe (stricte opłata od pozwu) opiekują w niniejszej sprawie na kwotę 120 zł. Zgodnie bowiem z art. 13 ust. 1 u.k.s.c., opłatę

stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu: (200 zł x 12 miesięcy x 5 %). Z tych też względów orzeczono jak w punkcie III sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 100 k.p.c., w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Z tego względu orzeczono jak w punkcie IV sentencji wyroku, bowiem pozwany przegrał w stopniu nieznacznym.

Rygor natychmiastowej wykonalności w pkt I wyroku nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c. (pkt V wyroku). Zgodnie z tym przepisem Sąd nadaje z urzędu wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty co do rat płatnych po wniesieniu powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa – za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.

Z tych też względów orzeczono jak w sentencji wyroku.